

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	954 - 04 - 54	
Дата	03 / 04	2019 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА**

04
17


**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ
ВЪПРОСИ
Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 83, ал.1 от ПОДНС внасяме предложения за изменение и допълнение на приетия на първо четене Законопроект за изменение и допълнение на Закона за авторското право и сродните му права, № 902-01-9, както следва:

1. В § 6, в чл. 98, ал. 2, т. 5 думите „без да изискват съгласие на трети лица за това” се заличават.

Мотиви: Използването на автоматизирани средства за контрол при констатиране на нарушенията по чл. 97, без да се изисква съгласие на трети лица за това създава опасен прецедент и може да доведе до административен произвол, включително до нарушаване на конституционни норми като тази за неприкосновеността на жилището – чл. 33 от Конституцията на България. Ето защо предлагаме използването на автоматизирани средства за контрол при констатиране на нарушенията по чл. 97, от страна на длъжностните лица от Министерството на културата да не се извършва без съгласието на трети лица.

2. § 9 се изменя така:

„§ 9. Създава се чл. 98¹:

„Връчване на акт за установяване на административно нарушение на юридически лица и еднолични търговци

Чл. 98¹. (1) Когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, съставеният акт се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, или

2. като електронен образ на хартиения носител с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление.

(2) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от съответната информационна система. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.

(3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 4 и 5, съобщението за съставянето му се поставя на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Министерството на културата, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението изрично се посочва датата на обявяването му.

(4) В случай че лицето не се яви при съставителя на акта до 14 дни от поставянето на съобщението по ал. 3, това се отбелязва в акта, същият се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в първия работен ден след изтичането на 14-дневния срок.“

3. В § 10, т. 1, ал. 2 се изменя така:

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение по реда на чл. 98б¹. Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на юридическото лице или едноличния търговец на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Министерството на културата, видима при първоначалното ѝ зареждане, за срок от 14 дни се публикува съобщение за издаването му. В съобщението изрично се посочва датата на обявяването му. Ако в срока по

изречение първо лицето не се яви при наказващият орган той отбелязва това върху наказателното постановление, същото се прилага към преписката и се смята за редовно връчено от деня на отбелязването.“

Мотиви: Предлаганите в § 9 и § 10 промени целят да подобрят редакцията на нормите така, че да се предотврати опасността от превратно тълкуване на разпоредбите и евентуално осуетяване и нарушаване на правото на защита при връчването на актовете за установяване на административни нарушения и наказателните постановления.

4. § 12 се изменя така:

Вариант 1

„§ 12. В § 2 от Допълнителните разпоредби се създава т. 21:

„21. Автоматизирани средства за контрол“ са одобрени от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор уреди и/или компютърни програми, които автоматично констатира използването на закриляни от закона обекти в присъствие на контролен орган и на проверяваното лице.“

Вариант 2

„§ 12. В § 2 от Допълнителните разпоредби се създава т. 21:

„21. Автоматизирани средства за контрол“ са одобрени от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор уреди и/или компютърни програми, които автоматично констатира използването на закриляни от закона обекти в присъствие или отсъствие на контролен орган и в присъствие или отсъствие на проверяваното лице.“

Мотиви: Предлаганите два варианта за редакция на § 12 предвиждат одобряването на автоматизираните средства за контрол да се извършва от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, а не със заповед на Министъра на културата, който смятаме, че не е задължително да притежава специални технически знания, включително такива в областта на високите технологии, за да може да сертифицира уреди и/или компютърни програми, които автоматично констатира използването на закриляни от закона обекти на авторското право и сродните му права.

5. В § 14 се правят следните изменения и допълнения:

5.1. В т. 1, б. „б“, в ал. 3, изр. 1 се изменя така:

„Освен данни, предоставяни от предприятията, при изготвяне на доклада по ал. 1 Комисията може да използва и други източници с

официален характер, публикувани в изпълнение на нормативно установено право или задължение, които са публично достъпни.“

Мотиви: Според нас нормата не следва да има императивен характер, а считаме че същата следва да бъде диспозитивна. Освен това смятаме, че използваният израз „други достъпни източници на информация“ не предполага достоверност на данните добити по този начин. Нещо повече така получената информация от „други достъпни източници“ може да бъде заблуждаваща, което от своя страна няма да доведе нито до повишаване на ефективността на контрола, нито до предлагане на адекватни превантивни мерки за намаляване на потенциалните нарушения при осъществяването на електронните съобщения. Неофициална и недостоверна информация би навредила на дейността на КРС и би могла да доведе до необосновано накръняване на правата и законните интереси на предприятията предоставящи електронни съобщителни услуги. Смятаме, че изложеното се избягва с предлаганата редакция.

5.2. В т. 2 :

а) Буква б) се заличава.

б) Буква в) се изменя така:

„в) създават се ал. 4-9:

„(4) Когато нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, актът за установяване на административното нарушение се връчва на законния му представител или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, съставеният акт се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, или

2. като електронен образ на хартиения носител с електронно съобщение при използване на квалифициран електронен подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги и Закона за електронното управление.

(5) Актът, изпратен по пощата с обратна разписка, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от законния представител на търговеца или юридическото лице, или от негов пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения. Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на комисията. Ако актът е връчен и с обратна разписка, и с електронно съобщение, за дата на връчване се смята по-късната дата.

(6) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 4 и 5, съобщението за съставянето му се поставя на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Комисията за регулиране на съобщенията, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението изрично се посочва датата на обявяването му.

(7) В случай че лицето не се яви при съставителя на акта до 14 дни от поставянето на съобщението по ал. 6, актът се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в първия работен ден след изтичането на 14-дневния срок.

(8) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя и на поискалия обезщетение по реда на ал. 4.

(9) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на юридическото лице или едноличния търговец на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в публичния регистър по чл. 33, ал. 1, т. 1, на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Комисията за регулиране на съобщенията, видима при първоначалното ѝ зареждане, за срок от 14 дни се публикува съобщение за издаването му. В съобщението изрично се посочва датата на обявяването му. Ако в срока по изречение първо лицето не се яви при наказващият орган той отбелязва това върху наказателното постановление, същото се прилага към преписката и се смята за редовно връчено от деня на отбелязването.“

Мотиви: Предлаганите в § 9 и § 10 промени целят да подобрят редакцията на нормите така, че да се предотврати опасността от превратно тълкуване на разпоредбите и евентуално осуетяване и нарушаване на правото на защита при връчването на актовете за установяване на административни нарушения и наказателните постановления.

ВНОСИТЕЛИ: